

μελαχρινός

μελαχρινός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. επίθ. μελάχρους + κατάλ. -ινός]. **1.** που έχει κάπως σκούρα επιδερμίδα και μαύρα μαλλιά: «Ξανθός αυτός, μελαχρινή αυτή, όπου κι αν πάνε, ξεχωρίζουν με το πρώτο». (Λαϊκό τραγούδι: *δεν αγάπησα γυναίκα, δε λαχτάρησα κορμί, όσο λαχταρώ εσένα, κούκλα μου μελαχρινή // μελαχρινό μου, μάτια μου, μελαχρινή μ' ελπίδα, γιατί δεν ήρθες να με βρεις γλυκιά μου μαυροφρύδα*). **2.** το θηλ. ως ουσ. **η μελαχρινή** (βλ. λ.). Υποκορ. **μελαχρινάκι, το**. (Λαϊκό τραγούδι: *βρε μελαχρινάκι, με πότισες φαρμάκι*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας